

Người Đó Và Tôi

Người đó, tôi, chạm mặt.
Người đó không nói gì
Nắm tay tôi rồi đi
để lại trái tim đỏ.

Như một nụ hoa nở.
Trái tim là cái hình.
Chắc bạn đã định ninh:
"Cái hình. Hình chi đó?"

Hình trái tim màu đỏ.
(chắc vẽ bằng bút lông)
Trong nắng thấy như hồng
Che nắng, thấy đỏ thắm...

Người đó đi xa lắm
khuất mất rồi. Ngả Tư!
Tôi thấy mình thần thờ:
"Gặp nhau, có chừng đó?".

Hay người đó là gió?
Gió mới vừa thoảng qua.
Gió lay động nhành hoa.
Một giọt sương vừa rụng...

Tôi thật tình lúng túng
không biết phải làm gì.
Hay là tôi cũng đi?
Mà về đâu? Ai biết...

Mơ hồ non nước Việt
sương khói ngoài chân mây...
Tôi vo lại bàn tay
trái tim đỏ ứa máu...

*Trái tim, hình, giả tạo.
Trái tim thật, tôi đau...
Ôi! Người đó, Đồng Bào!
Người đó...là Quyến Thuộc!*

Trần Vấn Lệ

